

Megjelen minden második napon
kedd, csütörtök és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Satoralja-Ujhely, főtér 9. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknek minden garmond szó
4 fill., vastagabb betűkkel 8 fill.

Nyilttérben minden garmond sor 30 fill.

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP.

ifj. Meczner Gyula
főszerkesztő.

dr. Szármay István
felelős szerkesztő.

Andor Károly
főmunkatárs.

Előfizetési ára:

Egész évre 12 korona, félévre 6 kor,
negyedévre 3 kor.
— Egyes szám ára 8 fillér. —

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknek minden szó után
2 fill. Petit betűnél nagyobb, avagy disz-
betűkkel, vagy kerettel ellátott hirdetések
termérték szerint egy négyszög centim.
után 6 fill. — Állandó hirdetéseknek ár
kedvezmény.

Apponyi és Bánffy.

— jun. 16.

Apponyi Albert jászberényi programbeszédét olvastam a napokban. Nem tudom, beszédének szónoki szépségei vagy politikai hitvallásának ideális volta ragadott meg jobban, de szívesen olvastam. Egyik jó ismerősöm, kinek mellékesen mondva valósággal szenvedélye a politikai vita, örült, hogy politikai cikk olvasása közben lepett meg s fel is adta mindjárt a vitamegindító kérdést: „Ugyan, mi a véleményed a két új ellenzéki férfiről?”

Kitérnem nem lehetett, jól lehet tudtam, hogy bármint mondok, annak az ellenkezőjét fogja körömszakadtig védelmezni.

Már hogy mi az én véleményem? Kedves barátom, a mi véleményünkre a központban vajmi keveset adnak. Amiről mi sokszor oly hévvel vitatkozunk, azon ők rendesen jót kacagnak. A mi politikai véleményünket a képviselő mondja el programbeszédében s kerülete politikai meggyőződésére csak akkor kíváncsi, midőn a helyi lapok leközlik a képviselőházban elmondott beszédét s arról okvetlenül elragadtatással nyilatkoznak.

A jó vidéki ember rendesen annak a politikai meggyőződéséhez szegődik, aki vélt vagy valódi sérelmeit élénk színekkel tudja festeni, s mert ezt a jelölt urak is nagyon jól tudják, így

A ZEMPLÉN TÁRCÁJA.

A kaméleon.

A „Zemplén” számára ford.: Szász Árpád.

A rendőrbiztos új köpenyegébe burkolódzva, méltóságteljes léptekkel halad át a piacon. A nyomában egy vöröshajú, borvirágos orru rendőr jár, karján kosárral, amely tele van egészen élvezhető állapotban levő, de egészségtelennek konstatált és rendőrileg elkobzott élelmiszerekkel...

A piac néptelen, még koldust sem lát az ember sehol. Nagy a csön-desség mindenütt. Eyszerre azonban egy borizú, érdes hang veri föl a piac környékét:

— Na várj. Majd leszoktatlak én a harapásról... Hó, fogjátok meg! Hó! Hóhó!...

A kiáltás nyomán fájdalmas vonítás hangzott és Pisugin fakereskedő udvaráról egy kis kutya futott ki, három lábán sántikálva. A kutya után egy ingujjas ember szaladt ki nyújtott kézzel, előrehajolva. Egy hatalmas ugrással beerte az állatot és hátulsó lábánál fogva megragadta, de ugyanakkor el is vágódott a porban. A szerencsétlen kutya erre még éktelenebb sivalkodásban tört ki. A földön hentergő ember vastag károm-

rendesen a legutolsó ember neki a legjobb. Azt azután rendesen nem keresi, őszintén beszélt-e az illető vagy nem? Ő előtte nem szónoki figura a sérelmek nagyhangú emlegetése s ezért még a halálos ellenségének is meg tud bocsátani.

Körülbelül ezeket gondoltam, midőn a napokban Bánffy szegedi győzelmét olvastam. Ennek az embernek hangzatos szavaiért, szemenszedett ellenzéki programjáért el tudták felejtetni, hogy valamikor hazánk legerőszakosabb kormányelnöke volt, hogy az ő választásain pallossal járt az igazság, de félszemmél nézve csak az ellenfelet ütötte. Elfelejtették neki, hogy jogtörő túlzásokkal akarta a magas kegyet kiérdemelni. Akkor széltében-hosszában azt beszélték, hogy ez az ember hazáját is el tudná adni; s most midőn odafent kegyvesztett lett, midőn beteges hiúságát, a mindenképpen szerepelni vágyást mindenki láthatja, midőn régi programjával homlokegyenest ellenkezővel lép fel, úgy üdvözlők őt, mint megtért Sault.

Én nem tudok hinni az ilyen gyors meggyőződés-változtatónak, különösen, ha azt Bánffynak hívják. Egy izgága emberrel újra több van a képviselőházban, aki merő boszúból mindent elkövet, hogy sértett hiúságát a kormány munkájának akadályozásával ki-elégítse. Hisz nevetni fog rajta mindenki, ha ellenzéki szóra nyitja ajkát. Vagy nem volt-e

kodásra fakadt és a lárma a környékbeli házakból emberek siettek az utcára megnézni, mi történt. Egy pár pillanat alatt az előbb még néptelen téren, mintha a földből nőtt volna ki: nagy embertömeg állott a kutyas ember körül.

— Valami nincs egészen rendben kegyes, jó uram, — mondta a vörös rendőr az előtte haladó biztosnak. A rendőrbiztos odatekintett a csoportra.

A tömeg közepén az ingujjas ember állott. A mellénye ki volt gombolva egészen, jobb kezét pedig, a melynek egyik uja erősen vérzett, magasra emelve mutatta a körülötte csoportosuló embereknek, mint valami diadalmi jelvényt. Az ember láthatólag részeg volt s arcán valami ravaszkodó, kótyagos mosolygás ült, ami csak a részeg emberek sajtósága.

A rendőrbiztos megismeri az emberben Hukin aranyműves legényt. A tömeg közepében pedig még mindig ott állt reszketve a bűnös, egy hegyes orru pinesi-kutya, amelynek kerek fekete szemében büntudatának egész félelme tükröződik.

— Mi van itt? — kérdezte a rendőrbiztos, — elhárítva maga elől az előtte állókat.

— Mit bámultok? Mi van az ujjad? Ki ordított az előbb?

neveltség, hogy a Tisza-szobor leleplezése után a lakomán Tisza István jobbán foglalt helyet? De hát láthatták, hogy Bánffy szerepel s ez neki valószínűleg nagyon tetszett.

Apponyiról már másképpen gondolkodom. Sokszoros visszalépését és újból való szereplését mindig meg tudtam érteni. Ő a megtettesült politikai idealizmus, telve nemzete iránt a legőszintébb jószándékkal, fejében nagy politikai tudással és ajkán ennek a szép idealizmusnak megfelelő ékesszólással. De a hibát épen az ő legnagyobb szépségében, idealizmusában találom. Nem tud leereszkedni a való élet színvonalára s ez teszi őt mindig lehetetlenné, midőn aktuális politikáról van szó, mikor az idealizmust a realis viszonyok hatása alatt korlátoznia kellene. Esméi mindig szépek, nemesek, de az adott körülmények között rendesen meg nem valósíthatók. Nem tud megalkudni a körülményekkel. Nem a viszonylag jobbat, hanem az abszolút tökéleteset keresi. Épen azért marad ő mindig az eszmék és nem a való élet embere.

Kétségtelen, hogy ő nemzeteinek csak jót akar s zászlója alá becsülettel szegődhetik mindenki, de csak arra való, hogy eleven lelkiismerete legyen a képviselőháznak. S erre az eleven lelkiismeretre ott igen is szükség van, különösen akkor, midőn olyan új párt ütötte fel

— Kegyes uram — kezdte a vörös uju aranyműves — az előbb nyugodtan, egy léleknek sem vétve, át-megyek ide Pisuginhoz fáért és ez az átkozott dög egyszerre nekem szalad és megharap. En munkás vagyok kegyes uram; az én munkám nagyon finom munka és már most legalább is egy hétig nem dolgozhatok. Ki fog engem ezért kárpótolni? Talán a Szentlélek? Kegyes uram ismeri a törvényeket, hol van az megírva, hogy ezt kénytelen legyen tűrni a szegény ember? A kutya tulajdonosa fizetni fog!

— Hm, hm — mondta a rendőrbiztos, felvonva szemöldökét. — Hát hiszen jól van no! Kié ez a kutya? Ennyiben csakugyan nem lehet hagyni a dolgot. Ez a szegény ember nem tud egy hétig dolgozni. Majd megmutatom én ezeknek az embereknek, hogy nem szabad a kutyaikat szabadon engedni. Ideje lesz már ezeket az urakat a törvényre figyelmeztetni.

— Glorin — fordult hirtelen a vörös rendőrhöz — tudd meg, hogy kié ez a kutya és végy fel az esetről jegyzőkönyvet. A kutyaát agyon kell verni azonnal. Még csak az kéne, hogy veszett legyen! Nos, kié ez a dög?

— Azt hiszem Sigulov tábornok — felelt egy hang a tömegből.

sátrát a törvényhozó testületben, amelynek az élén Bánffy Dezsó áll. Ilyen ellenfelet becsülni fog mindenki s elsősorban a kormány. Ő tisztult eszméivel az ellenzék padosoraiban is nagyobb hasznára lesz a kormánynak, mint Bánffy, ha ez véletlenül a miniszteri bárszony székben ülne is.

Ez az én liberalis véleményem e két férfiről kedves barátom. Elmondtam, mert kérdezte s őszintén mondtam el, mert az igaz szóért talán ez egyszer nem ütőd be a fejemet.

„De hátha megfordítva áll a dolog?”

Ezt vártam tőled; de nem hiszem, hogy komolyan beszélsz, hisz széles e házban nincs egy ember, aki Bánffyt Apponyinak s Apponyit Bánffynak tudná elképzelni. Apponyi az élő, Bánffy a holt lelkiismeret.

Andor Károly.

Bubics Zsigmond püspök bérmatija.

— Saját tudósítónktól. —

Nagymihály, június hó 15-én.

Bubics Zsigmond kassa-egyházmegyei püspök v. b. t. t. bérmautjáról nagymihályi tudósítónk a következőket közli velünk:

Bubics Zsigmond kassa-egyházmegyei püspök a bérmálási szentség kiosztása végett f. hó 14-én délután 4 órakor Nagymihályba érkezett. Az agg egyházfejedelmet, aki előbb gróf Lónyay Elemérnél tett látogatást B.-Olasziban, Upor állomáson Nemes

— A Sigulov tábornoké? — ismételte a rendőrbiztos némi meglepetéssel, aztán idegeskedve tette utána:

— Vedd csak le a köpönyeget a vállaimról Glorin! Nagyon meleg van, bizonyosan esni fog...

Egy pillanatnyi szünet után Petrov rendőrbiztos egyszerre egészen megváltozott hangon fordult Hukinhoz, a berugott aranyműves legényhez:

— Hanem én egyáltalában nem értem, hogy miként haraphatott meg téged a kutya. Hiszen olyan kicsiny, te meg óriási vagy! Alig ér fel bokádig, nemhogy az ujjadat elérné. Bizonyosan nem is a kutya harapta meg, hanem te csak úgy mondd, hogy valamit kizsarolhass a gazdájától. Ismerem én már az ilyen fogásokat!

— De kegyes uram! ...

— Hallgass — riadt rá a biztos a mentegetőzni akaró emberre.

— Ez nem a tábornok kutya, — szolt közbe a vörös rendőr komoly arccal. A tábornok csak vadász kutya-kat tart.

— Nem a tábornoké? — kérdezte a rendőrbiztos. — Biztosan tudod?

— Igen.

Valaki szintén közbeszólt:

— Én is biztosan tudom. A tábornoknak csak értékes fajtájai van-

Megjelen minden második napon
kedd, csütörtök és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Satoralja-Ujhely, főtér 9. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknek minden garmond szó
4 fill., vastagabbi betűkkel 8 fill.

Nyilttérben minden garmond sor 30 fill.

ZEMPLEN

POLITIKAI HIRLAP.

ifj. Meczner Gyula
főszerkesztő.

dr. Szirmai István
felelős szerkesztő.

Andor Károly
főmunkatárs.

Előfizetési ára:

Egész évre 12 korona, fél évre 6 kor,
negyed évre 3 kor.
— Egyes szám ára 8 fillér. —

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknek minden szó után
2 fill. Petit betűnél nagyobb, avagy disz-
betűkkel, vagy kerettel ellátott hirdetések
termérték szerint egy négyszög centim.
után 6 fill. — Állandó hirdetéseknek ár
kedvezmény.

Apponyi és Bánffy.

— jun. 16.

Apponyi Albert jászberényi programbeszédét olvastam a napokban. Nem tudom, beszédének szónoki szépségei vagy politikai hitvallásának ideális volta ragadott meg jobban, de szívesen olvastam. Egyik jó ismerősöm, kinek mellékesen mondva valósággal szenvedélye a politikai vita, örült, hogy politikai cikk olvasása közben lepett meg s fel is adta mindjárt a vitamegindító kérdést: „Ugyan, mi a véleményed a két új ellenzéki férfiről?”

Kitérnem nem lehetett, jól lehet tudtam, hogy bármit mondanak, annak az ellenkezőjét fogja körömszakadtig védelmezni.

Már hogy mi az én véleményem? Kedves barátom, a mi véleményünkre a központban vajmi keveset adnak. Amiről mi sokszor oly hévvel vitatkozunk, azon ők rendesen jót kacagnak. A mi politikai véleményünket a képviselő mondja el programbeszédében s kerülete politikai meggyőződésére csak akkor kíváncsi, midőn a helyi lapok leközlik a képviselőházban elmondott beszédét s arról okvetlenül elragadtatással nyilatkoznak.

A jó vidéki ember rendesen annak a politikai meggyőződéséhez szegődik, aki vélt vagy valódi sérelmeit élénk színekkel tudja festeni, s mert ezt a jelölt urak is nagyon jól tudják, így

rendesen a legutolsó ember neki a legjobb. Azt azután rendesen nem keresi, őszintén beszélt-e az illető vagy nem? Ő előtte nem szónoki figura a sérelmek nagyhangú emlegetése s ezért még a halálos ellenségének is meg tud bocsátani.

Körülbelül ezeket gondoltam, midőn a napokban Bánffy szegedi győzelmét olvastam. Ennek az embernek hangzatos szavaiért, szemenszedett ellenzéki programjairól el tudták felejtetni, hogy valamikor hazánk legerőszakosabb kormányelnöke volt, hogy az ő választásain pallossal járt az igazság, de félszemmel nézve csak az ellenfelet ütötte. Elfelejtették neki, hogy jogtörő túlzásokkal akarta a magas kegyet kiérdemelni. Akkor szelében-hosszában azt beszélték, hogy ez az ember hazáját is el tudná adni; s most midőn odafent kegyvesztett lett, midőn beteges hiúságát, a mindenképpen szerepelni vágyást mindenki láthatja, midőn régi programjával homlokegyenest ellenkezővel lép fel, úgy üdvözik őt, mint megtért Saul.

Én nem tudok hinni az ilyen gyors meggyőződés-változtatónak, különösen, ha azt Bánffynak hívják. Egy izága emberrel újra több van a képviselőházban, aki merő boszúból mindent elkövet, hogy sértett hiúságát a kormány munkájának akadályozásával kielégítse. Hisz nevetni fog rajta mindenki, ha ellenzéki szóra nyitja ajkát. Vagy nem volt-e

nevetséges, hogy a Tisza-szobor leleplezése után a lakomán Tisza István jobbán foglalt helyet? De hát láthatták, hogy Bánffy szerepel s ez neki valószínűleg nagyon tetszett.

Apponyiról már másképpen gondolkodom. Sokszoros visszalépését és újból való szerepléseit mindig meg tudtam érteni. Ő a megtettesült politikai idealizmus, telve nemzete iránt a legőszintébb jószándékkal, fejében nagy politikai tudással és ajkán ennek a szép idealizmusnak megfelelő ékesszólással. De a hibát épen az ő legnagyobb szépségében, idealizmusában találom. Nem tud leereszkedni a való élet színvonalára s ez teszi őt mindig lehetetlenné, midőn aktuális politikáról van szó, mikor az idealizmust a realis viszonyok hatása alatt korlátoznia kellene. Esméi mindig szépek, nemesek, de az adott körülmények között rendesen meg nem valósíthatók. Nem tud megalkudni a körülményekkel. Nem a viszonylag jobbabbat, hanem az abszolút tökéleteset keresi. Épen azért marad ő mindig az eszmék és nem a való élet embere.

Kétségtelen, hogy ő nemzetének csak jót akar s zászlója alá becsülettel szegődhetik mindenki, de csak arra való, hogy eleven lelkiismerete legyen a képviselőháznak. S erre az eleven lelkiismeretre ott igen is szükség van, különösen akkor, midőn olyan új párt ütötte fel

sátrát a törvényhozó testületben, amelynek az élén Bánffy Dezső áll. Ilyen ellenfelet becsülni fog mindenki s elsősorban a kormány. Ő tisztult eszméivel az ellenzéki padosaiban is nagyobb hasznára lesz a kormánynak, mint Bánffy, ha ez véletlenül a miniszteri bársony székben ülne is.

Ez az én liberalis véleményem e két férfiről kedves barátom. Elmondtam, mert kérdeztél s őszintén mondtam el, mert az igaz szóért talán ez egyszer nem ütöd be a fejemet.

„De hátha megfordítva áll a dolog?”

Ezt vártam tőled; de nem hiszem, hogy komolyan beszélsz, hisz széles e házban nincs egy ember, aki Bánffyt Apponyinak s Apponyit Bánffynak tudná elképzelni. Apponyi az élő, Bánffy a holt lelkiismeret.

Andor Károly.

Bubics Zsigmond püspök bérmátja.

— Saját tudósítónktól. —

Nagymihály, június hó 15-én.

Bubics Zsigmond kassa-egyházmegyei püspök v. b. t. t. bérmátjáról nagymihályi tudósítónk a következőket közli velünk:

Bubics Zsigmond kassa-egyházmegyei püspök a bérmálási szentség kiosztása végett f. hó 14-én délután 4 órakor Nagymihályba érkezett. Az agg egyházfejedelmet, aki előbb gróf Lónyay Elemérnél tett látogatást B.-Olasziban, Upor állomáson Nemes

— A Sigulov tábornoké? — ismételte a rendőrbiztos némi meglepetéssel, aztán idegeskedve tette utána:

— Vedd csak le a köpönyeget a vállaimról Glorin! Nagyon meleg van, bizonyosan esni fog . . .

Egy pillanatnyi szünet után Petrov rendőrbiztos egyszerre egészen megváltozott hangon fordult Hukinhoz, a berugott aranyműves legényhez:

— Hanem én egyáltalában nem értem, hogy miként haraphatott meg téged a kutya. Hiszen olyan kicsiny, te meg óriási vagy! Alig ér fel bokádig, nemhogy az ujjadat elérné. Bizonyosan nem is a kutya harapta meg, hanem te csak úgy mondd, hogy valamit kizsarlohass a gazdájától. Ismerem én már az ilyen fogásokat!

— De kegyes uram! . . .

— Hallgass — riadt rá a biztos a mentegetőzni akaró emberre.

— Ez nem a tábornok kutya, — szólt közbe a vörös rendőr komoly arccal. A tábornok csak vadász kutya-kat tart.

— Nem a tábornoké? — kérdezte a rendőrbiztos. — Biztosan tudod?

— Igen.

Valaki szintén közbeszólt:

— Én is biztosan tudom. A tábornoknak csak értékes fajtájai van-

A ZEMPLÉN TÁRCÁJA.

A kaméleon.

A „Zemplén” számára ford.: Szász Árpád.

A rendőrbiztos új köpenyegébe burkolódzva, méltóságos léptekkel halad át a piacon. A nyomában egy vöröshajú, borvirágos orru rendőr jár, karján kosárral, amely tele van egészen élvezhető állapotban levő, de egészségtelennek konstatált és rendőrileg elkobzott élelmiszerekkel . . .

A piac néptelen, még koldust sem lát az ember sehol. Nagy a csöndesség mindenütt. Eyszerre azonban egy borizú, érdes hang veri föl a piac környékét:

— Na várj. Majd leszoktatlak én a harapásról . . . Hó, fogjátok meg! Hó! Hóhó! . . .

A kiáltás nyomán fájdalmas vonítás hangzott és Pisugin fakereskedő udvaráról egy kis kutya futott ki, három lábán sántikálva. A kutya után egy ingujjas ember szaladt ki nyújtott kézzel, előrehajolva. Egy hatalmas ugrással beérte az állatot és hátulsó lábánál fogva megragadta, de ugyanakkor el is vágódott a porban. A szerencsétlen kutya erre még éktelebb sivalkodásban tört ki. A földön hentergő ember vastag károm-

kodásra fakadt és a lárma a környékbeli házakból emberek siettek az utcára megnézni, mi történt. Egy pár pillanat alatt az előbb még néptelen téren, mintha a földből nőtt volna ki: nagy embertömeg állott a kutya ember körül.

— Valami nincs egészen rendben kegyes, jó uram, — mondta a vörös rendőr az előtte haladó biztosnak. A rendőrbiztos odatekintett a csoportra.

A tömeg közepén az ingujjas ember állott. A mellénye ki volt gombolya egészen, jobb kezét pedig, a melynek egyik uja erősen vérzett, magasra emelve mutatta a körülötte csoportosuló embereknek, mint valami diadalmi jelvényt. Az ember láthatólag részeg volt s arcán valami ravaszkodó, kótyagos mosolygás ült, ami csak a részeg emberek sajátsága.

A rendőrbiztos megismeri az emberben Hukin aranyműves legényt. A tömeg közepében pedig még mindig ott állt reszkette a bűnös, egy hegyes orru pincsi-kutya, amelynek kerek fekete szemében büntudatának egész félelme tükröződik.

— Mi van itt? — kérdezte a rendőrbiztos, — elhárítva maga elől az előtte állókat.

— Mit bámultok? Mi van az ujjad? Ki ordított az előbb?

— Kegyes uram — kezdte a vörös uju aranyműves — az előbb nyugodtan, egy léleknek sem vétve, átmegek ide Pisuginhoz fáért és ez az átkozott dög egyszerre nekem szalad és megharap. En munkás vagyok kegyes uram; az én munkám nagyon finom munka és már most legalább is egy hétig nem dolgozhatok. Ki fog engem ezért kárpótolni? Talán a Szentlélek? Kegyes uram ismeri a törvényeket, hol van az megírva, hogy ezt kénytelen legyen tűrni a szegény ember? A kutya tulajdonosa fizetni fog!

— Hm, hm — mondta a rendőrbiztos, felvonva szemöldökeit. — Hát hiszen jól van no! Kié ez a kutya? Ennyiben csakugyan nem lehet hagyni a dolgot. Ez a szegény ember nem tud egy hétig dolgozni. Majd megmutatom én ezeknek az embereknek, hogy nem szabad a kutyaikat szabadon engedni. Ideje lesz már ezeket az urakat a törvényre figyelmeztetni.

— Glorin — fordult hirtelen a vörös rendőrhöz — tud meg, hogy kié ez a kutya és végy fel az esetről jegyzőkönyvet. A kutyaát agyon kell verni azonnal. Még csak az kéne, hogy veszett legyen! Nos, kié ez a dög?

— Azt hiszem Sigulov tábornoké — felelt egy hang a tömegből.

Sándor gálszécsi főszolgabíró, a bánócezi vasuti állomáson pedig *Bajusz* Andor nagymihályi főszolgabíró fogadta diszmagyarban és kísérte N. mihályba.

Nagymihályon az állomáson a papság nevében *Kapossy* Menyhért vásárhelyi plebános, a közönség nevében pedig gróf *Sztáray* Sándor orsz. képviselő üdvözölte. Az egyházfejedelem megköszönve az üdvözlést, a több százra menő közönség lelkes eljenzése között gróf *Sztáray* Sándor gyönyörű négyesfogatán a zászlókkal feldíszített városba hajtatott.

A városban a tiszteletré emelt s gyönyörűen díszített diadalkapu bejáratánál lovasbanderium fogadta s a polgárság nevében *Szadek* József városi főbíró üdvözölte. Az üdvözlésre az egyházfejedelem mindenkit lebilincselő szép és meleg szavakkal válaszolt s a közönség lelkes ovációja között a róm. kath. templomba, innen pedig a gróf *Sztáray* Sándor kastélyában részére fentartott lakására hajtatott.

Rövid pihenés után a küldöttségek tisztelgését fogadta öngyméltóság, még pedig a következő sorrendben: a róm. kath. és gör. kath. klérust *Kapossy* Menyhért vásárhelyi esperes vezetése alatt; a róm. kath. és gör. kath. hitközség *Oppitz* Sándor n.-mihályi plebános vezetése alatt; az ev. ref. egyház kerület lelkészi karát *Hutka* József bánócezi esperes-lelkész vezetése alatt; az ág. ev. egyház lelkészeit *Kozlay* József pászcsi lelkész vezetése alatt; a nagymihályi aut. orth. izraelita hitközség küldöttségét *Bränn* Mór hitközségi elnök vezetése alatt; a nagymihályi „Izraelita Négyelet” 3 tagu küldöttségét dr. *Glück* Samuné elnök vezetése alatt; N.-mihály városi képviselő-testületének küldöttségét *Póányi* Géza kir. közjegyző vezetése alatt; a Kaszinó-Egylet küldöttségét gr. *Sztáray* Sándor orsz. képviselő vezetése alatt; az állami elemi iskolai tanító-testületét *Mathiasz* József igazgató vezetése

nak. Ez pedig itt egy közönséges pinesi.

— Hm! — mondotta Petrov rendőrbiztos. — Add csak rám a köpenyedet Glorin, kezd hüvös lenni... Hiszen én is azt mondtam, hogy haszontalan dögnék látszik. Maradjunk csak meg annál, hogy agyon kell verni. Te pedig Hukin, miután szenvedtél miatta, ne hagyd annyiba a dolgot. Csak hadd fizessen a gazdája.

— Na, én nem tudom kié, — szólt most közbe Pisugin, a fakeskedő — de annyi bizonyos, hogy én tegnap a tábornok ur ő méltóságával láttam ezt a kutyát a városban. Ugyanezt!

— Hm! Vedd csak le a köpönyegem Glorin... Mintha izzadnék. Hát te azt hiszed Pisugin, hogy mégis a tábornoké? No hát vedd csak akkor Glorin ezt a kis állatot és vidd el a tábornokhoz és mondd meg, hogy tisztelem, az ilyen kényes, drága jószágra ügyelni kell, mert az után minden részeg disznó megkinozza. És te Hukin, te ostoba, részeges fráter, ereszd csak le szépen a kezdet, mert éppen eleget mutogattad: örülj neki, hogy ép bőrrel menekültsz. Megérdemled, hogy becsukassalak ezért a szegény állatért.

— Itt megy a tábornok ur szakácsa kegyes uram! — szólt most hirtelen

alatt; a n.-mihályi ált. ipartestület küldöttségét *Kolozsváry* Ödön alelnök vezetése alatt; a n.-mihályi önkéntes-tüzoltó-egyesület küldöttségét dr. *Eperjesy* Lajos főparancsnok vezetése alatt; s végül a n.-mihályi közkórház küldöttségét *Czibur* Bertalan elnök és dr. *Chudóvszky* Mária főorvos vezetése alatt.

Az agg főpáztornak mindegyik küldöttséghez volt néhány nyájas, üdvözlő szava és az áll. elemi iskolai tanító-testületnek, az Izraelita Négyeletnek, az önkéntes tüzoltó-egyesületnek és a közkórháznak mindegyiknek külön-külön 200 kor. segélyt adományozott.

Másnap, szerdán az egyház fejedeleme körülbelül 1800 hívőnek osztotta ki a bérmlási szentséget, esütörtökön pedig özv. gr. *Széchényi* Imréné látogatására Örmezőre utazik, ahonnan bérmlautját folytatva, pénteken Udvara, onnan pedig székhelyére Kassára utazik. S. S.

VÁRMEGYE ÉS VÁROS.

(A városi tanács intézkedése a főgimnázium építése ügyében. A városi tanács, amely eddig is minden lehető elkövetett főgimnáziumunk új-jáépítése érdekében, most újból feliratot intézett a vall. és közoktatásügyi miniszterhez, amelyben öszintén jelentést tesz a főgimnázium épületének tarthatatlan állapotáról. Utal a kárra, amely az építkezés elmaradása esetén nemcsak városunk, hanem az egész vármegye lakosságát sújtaná. Elmondja, hogy tovább a városi hatóságot ez ügyben felelősség nem terheli, mert részéről minden sürgős intézkedést megtett már s a felirat támogatása érdekében most is felterjesztést intézett a vármegye közigazgatási bizottságához és a kerületi főigazgatóhoz. Egyben megkereste és felkérte a város országgyűlési képviselőjét, hogy ezen Sátoraljauhely város és vidéke közérdekét képező, régóta vajdud, elhanyagolt ügyet a képviselőházban interpelláció tárgyává tenni, annak sürgős és kedvező elintézésével közbenjárni s az eredményéről a város tanácsát értesíteni szives-

a rendőr, — jó volna talán megkérdezni... Hej Prekov! Hej, Halold? Gyere csak nézd meg ezt a kutyát, nem a tietek?

— Na csak az kéne még! — felelt a szakács, — nekünk nincsenek ilyen közönséges döggjeink.

— Na hát, nem megmondtam?! — esett közbe a rendőrbiztos hirtelen. — Mit is kérdezősködsz annyit? Ez egy semirevaló, közönséges dög és agyon kell verni. Punetum!

— Azért csak sohse tessék agyonveretni, biztos ur! Nem a miénk ugyan ez a dög, de azért hozzánk tartozik. Ez a tábornok bátyjának a kedvenc kutyája. Tegnap érkezett meg Pétervárról vendégségbe.

— Ugy, tehát a tábornok ur bátyja megérkezett? És ez a remek kis állat a kedvence? Na hát csak vidd haza, Prokov és vigyázzatok, hogy el ne szabaduljon még egyszer. Mond meg otthon, hogy nagyon örvendek, hogy megvédelmeztem a gyönyörű kis jószágot. Milyen remek bundája van! És ez harapta volna meg a te ujjadat, Hukin? Eh! Ostobaság! Te be vagy rugva Hukin! Részeg vagy!...

A szakács fölszedte a reszkető kutyát, Petrov rendőrbiztos ismét beburkolódzott új kabátjába, s méltóságos léptekkel szelte át a piacot...

kedjék. Mi a közönséggel együtt várva-várjuk ezen felirat sikeres elintézését, amiben annál is inkább remélünk, mert tudomásunk szerint vármegyénk buzgó főispánja is magáévá tette ez ügyet s maga is mindent elkövet, hogy főgimnáziumunk építésének ügye végleges elintézését nyerjen.

(Hivatalos hirdetés: A es. és kir. közöshadseregbeli hadapród iskolába az 1904/1905. tanév kezdetén magyar honos ifjak részére mintegy 450 hely fog betöltés végett rendelkezésre állani, melyek közül 220 egészen ingyenes magyar állami alapítványi, — 225 tandíj fizetéses és 5 pedig szintén egészen ingyenes magán alapítványi hely. Erről a város közönségét azzal értesitem, hogy a pályázati hirdetmény és a feltételek a város irattárában a hivatalos órák alatt megtekinthetők. Sátoraljauhely, 1904. évi jun. hó 9-én, *Pataky* Miklós kat. ügyi előadó.

HIREK.

Borzalmas jelenet a szerkesztőségben.

— jun. 16.

A kiadó végtelenül szomorú arccal ül íróasztalánál. A szerkesztőkről persze szó sem lehet, hisz nem azért szerkesztők, hogy a szerkesztőségben találhatók legyenek.

Idegesen esenget: „János, be-küldték-e már a vezéreiket?”

„Még nem, tekintetes ur?”

„Hát a vármegyei rovatot?”

„Azért már háromszor is küldöttem tekintetes ur?”

„A gálszécsi tűzvészről itt van-e már a tudósítás?”

„Csak a sürgöny érkezett tekintetes ur, de postát nem kaptunk?”

„De tárcsa csak van?”

„Az már a múlt héten kiszedtük. A szerző ur addig nem hagyott békét?”

„Rettenetes! Délután hat órakor szét kellene menni a lapnak s nincs semmi! Borzasztó dolog”. S idegesen ugrik fel helyéről. Mérgesen tekint a másik asztalhoz, ahol a mindent megíró újságíró szokott ülni. Most az is Isten tudja hol kóborol.

Kétségbeesetten ül le az asztalhoz, avval a rettenő szándékkal, hogy egymaga tele írja a lapot. Papirost vesz elő. Tollát a tintába mártja. De miről is írjon? Nincs semmi jó ötlet, jó gondolat, csak a méreg és boszuság.

A tinta már négyszer kiszáradt a tollából, de a papír még mindig üres.

Egyszerre valami furesza szag üti meg az orrát. Körülnéz. Hát az egész szerkesztőség egy füsttenger.

„Tűz van! Tűz van!” Kiabál rettenesen s fut mindenfelé a szobában, de láng nincs sehol. Kinyitja a szekrényeket, végig néz önmagán; de nem ég semmi s a füst irtóztató.

A kiabálásra és esengetésre betódul a nyomda személyzete. Ijedten kiáltja el mindegyik a tüzet s azzal ész nélkül futnak vízért, tüzoltóságért; de a szobában egy sem marad.

Végre jönnek vedrekkel, kannákkal s öntik be a vizet a szobába, egyenesen a zavarodottan futkosó kiadóra. A zavar tökéletes lesz.

„Nem ég itt semmi emberek! Segítsenek a tüzet megkeresni! En nem találom semmit!”

Azzal neki a szekrényeknek. Iratok, nyomtatványok egy pere alatt szét dobálva, székek felforgatva, asztalok, szekrények kizozdítva; de tűz csak nincs sehol.

„Biztosan a pincéből jó!” Kiáltja egy hang. Azzal le a pincébe mindnyájan; de ott sincs semmi, még füst sem.

Mire fölérnek, már ott állanak a

tüzoltóság emberei. Félrelőkik a pincéből föltódulokat.

„Félre! Helyet a esőnek! Munkára emberek!”

„De az Istenért, nem ég itt semmi!” kiáltja a kiadó.

A füst azonban gomolyogva tódul ki a szobából mindig egyformán. Végre a esővezető merészen belép, a kiadó vele; mind a kettőt fellocsolják előbb nyakig, s keresik újra a tűz fészket.

Szegény kiadó már a kasszát, és íróasztalt is kinyitogatja, s hideg víz és izadság versenyt csurog róla. Szemét majd kieszi a füst.

„Megvan! Megvan!” Ordít ekkor a esővezető s egy szögletes tárgygal fut ki a szobából. Utána a kiadó.

A esővezető maga elé dobja a tüzes szörnyeteket, remélve futnak oda az emberek, nézik bámulattal... majd elkezdenek nevetni.

A köpölgő... benne füstölög a fűrészpör és a közepén egy szivar vég... körülötte a nyakig öntött kiadó, a esővezető, a nyomda emberei esőbrókkal s a kíváncsiak kacagó tömege.

Jaj annak a szegény ládikának, ha véletlenül ember lett volna! Igy azonban dühösen hagyták ott az udvar közepén.

S milyen borzalmas képe van a szerkesztőségnek! Minden felforgatva de ami nagyobb baj, — nincs délutánra semmiféle cikk sem.

Megsemmisülve omlik a kiadó a felfordított diványra...

S ebben az a legérdekesebb, hogy szóról-szóra megtörténhetett volna.

— or.

— **Előléptetés.** A m. kir. kereskedelmi miniszter *Szűcs* Gyula helybeli kir. államépítészeti segéd-mérnököt kir. mérnökké és *Adriányi* Elemér helybeli kir. államépítészeti segédmérnököt fizetéses kir. segéd-mérnökké léptette elő.

— **Athelyezés.** Az igazságügyi-miniszter *Lehoczky* János szerencsi kir. járásbírósi teletkönyvezetőt a csurgói járásbíróshoz áthelyezte.

— **Választás.** *Zombory* Zoltán, m.-csáthi szolgabíró, *Zombory* Gedő megyasszó ev. ref. lelkész fiát, aki nem rég lett tiszteletbeli főszolgabírónak kinevezve, Borsodvármegye e hó 13-án tartott közgyűlésében vármegyei 1-ső aljegyzőnek választotta meg. Ez annál szebb, mert a nevezett mintegy 8 évvel ezelőtt lépett szolgálatába a vármegyének, a mely őt most oly szép megtiszteltetésben részesítette.

— **Kérelem a nemes szívű emberbarátokhoz!** F. hó 12-én Gálszécsen óriási tűzvész dühöngött. Megsemmisült 48 ház összes melléképületeivel és majdnem minden bentlévő ingóságokkal. A feltámadt szélben és a rendkívüli szárazságban mentésről alig lehetett szó. A lángok martaléka lett *Mizsák* Péter ref. orgonista-tanítónak minden néven nevezhető vagyónak, mely biztosítva sem volt. Az inségre jutott ember, aki 36 éve szolgálja odaadó hűséggel a gálszécsi ref. egyházat; most ott búsong családjával együtt összetört lélekkel a romok felett. Emberbarátok, akik szánalmat éreztek a szerencsétlen iránt, hozzátok fordulok, mint az egyház lelkésze. Segítsétek meg ez inséggel sújtott embert és a becses segélyeket akár e lap szerkesztőségéhez, akár címre kérem elküldeni, hogy azt rendeltetési helyére juttathassam. A nyújtott adományokat mély köszönettel hirlapilag nyugtázandom. Az Isten áldása kísérje a nemes szívű emberbarátokat. Gálszécs, 1904. június 15. *Péter* Mihály, ev. ref. lelkész.

— **Halálozás.** *Tietz* Sándor kegyesrendi tanár, *Tietz* Ferenc temesvári elemi iskolai tanító fia Selmecz-

A legkiválóbb tanárok és orvosoktól mint hathatós szer: **tüdőbetegségeknél, légzőszervek hirtelen bajainál** ugymint **idült bronchitis, számarhurut** és különösen **lábbadozóknál influenza** után ajánlatik. Emeli az étvágyat és testsúlyt, eltávolítja a köhögést és a köpetet és megszünteti az éjjeli izzadást. Kellemes szaga és jó íze miatt a gyermekek is szeretik. A gyógyszerárakban üvegenként 4.— kor.-ért kapható. — Figye jünk, hogy minden üveg alantl czéggel legyen ellátva.

F. HOFFMANN-LA ROCHE & CO vegyészeti gyár BASEL (Svájcz.)

Sirolin

bányán Tietz S tel ért barátja gymn tanára. Keeske pesti eg misét a plomába

— kevéssé vert ha táz van gomoly ger lgy tartó eg bele eg tetözete nagy m volt, he is kísér oltását, tetett s fordított feszített járt, me egy set megron honvéd zott ká a biztos keletke

— Szomba a Misk személy két lov vonat n nyilt pá dák tul

— kereske kor. ala nás rési Királyh ság: Fu Fuchs Adolf, Weisz és Sing Nándor pénztár

— délután ton erő ladt s a a fa-zsi alatt si rencse, rossz biztosit

— mas r törvény gálszéc elpalás ártatlan El sem kinoka apróság A kis de a re torlatla kost let jék ret

— lása. A rendel kos tis hivatal Csakis engedil tiváltat éves ör kiválóa a csapa lanak. lat alal tüket a Csak r paranc delmi költség egyévi dik m költség

— keresk kedő-ta csomag

bányán 37 éves korában elhunyt. Tietz Sándor korai haláláról részvétellel értesült Ujhelyben lakó számos barátja és ösmerőse. A helybeli főgymnasiumnak volt évekként elöljáró tanára. Középszkolai tanulmányait Kecskeméten végezte, majd a budapesti egyetemet látogatta. Az első szent misét a temesvári kegyesrendiek templomában tartotta.

— **Tűz.** Folyó hó 15-én délután kevéssel 3 óra után kúrtság és a félrevert harang kongása jelezte, hogy tűz van. A Kossuth-utca nagy füstgomoly emelkedett a magasba. Schweiger Ignác udvarán a kocsiszín és fatartó épülete gyuladt ki és alig telt bele egy jó nyvedóra, a lángok a tetőzetet felperzselték. Az állandó nagy melegtől minden annyira száraz volt, hogy a kivonult tűzoltók nem is kísérlettek meg a kigyuladt épület oltását, hanem a tűz által veszélyeztetett szomszédok házáinak mentésére fordították a főszűrt. A tűzoltók megfeszített munkája eredménytelen is járt, mert a szomszédos házak közül egy sem gyuladt ki, csak részben megrongálódott. A tűzhöz kivonult a honvéd-készültség is. A tűz által okozott kár mintegy 1000 korona, mely a biztosítás révén megtérül. A tűz keletkezésének biztos okát nem tudják.

— **Lovak a vonat kerekai alatt.** Szombatról vasárnapra virradó éjjel a Miskolcra Szerencs felé induló személyvonat Alsó-Zsolca közelében két lovat elütött. A baleset miatt a vonat mintegy fél óráig vesztegelt a nyílt pályán. A lovak felső-bőcsi gazdák tulajdonai voltak.

— **Királyhelmezi gazdasági és kereskedelmi bank rt.** cég alatt 150,000 kor. alaptőkével (1500 drb. 100 koronás részvény) új pénzintézet alakult Királyhelmez községben. Igazgató-ság: Fuchs Emil dr., Junger László, Fuchs Mór, Moskovitz Mór, Knopfler Adolf, Soltész József, Reich Ignác, Weisz Salamon, Blaustein Hermann, és Singer Adolf. Czigvezetők: Lichtig Nándor könyvelő és Fuchs Sándor pénztáros.

— **Tűz E.-Horvátiban** f. hó 13-án délután fél 7 óra körül Szuva Márton erdő-horvát-i lakos háza kigyuladt s a lángok javában nyaldosták a fa-zsindely tetőzetet, de rövid idő alatt sikerült a tüzet elfolytani. Szerencse, hogy szélesedni nem tudott. A tűz a rossz kéménytől eredt. Az épület biztosítva volt.

— **Egy anya rémtette.** Borzalmas módon ölte meg egy napos törvénytelen magzatját Steván Mária gálszécsi parasztnő, hogy bűnét elpálástolja. Teleszurkálta a fejét az ártatlan esecsemőnek gombostűvel. El sem lehet képzelni, hogy micsoda kinokat állhatott ki az öntudatlan apróság, mignem belepusztult sebeibe. A kis halottat elásta anyja a kertbe, de a retentő bűn nem maradhat megtorlatlanul. A dolog kitudódott s a gyilkost letartóztatták, hogy számon kérjék rettenetes tettét.

— **A tartalékos tisztek aktiválása.** A honvédelmi miniszter legújabb rendeletében megszorította a tartalékos tiszteknek tényleges állományu, hivatalos tisztekké való minősítését. Csakis olyan egyévi önkénteseknek engedik meg a próbaszolgálatot aktiváltatásuk céljából, akiket az egyéves önkéntesi év alatt gyakorlatilag kiválóan alkalmasnak osztályoztak és a csapatparancsnokok egyenesen ajánlanak. A tisztjelöltek a próbaszolgálat alatt továbbá minden szükségletüket a sajátjukból tartoznak fedezni. Csak ritka kivételképpen, az ezredparancsnokok javaslatára, a honvédelmi miniszter engedélyez állami költséget. Akik nem közvetlenül az egyévi önkéntesi szolgálat után kezdik meg a próbaszolgálatot, állami költséget egyáltalán nem is kapnak.

— **Rendőri hírek.** Megszokott kereskedő-tanonc. Bandel Mór kereskedő-tanonc munkaadója kárára egy csomag fűszerárut ellopott és a város-

ból ismeretlen helyre eltávozott. Körröze iránt a rendőrség intézkedett. — **Elveszett egy darab vékony arany gyűrű,** melyben 4 drb. gyémánszem volt ezüstbe foglalva, továbbá egy arany gyűrű 5 drb. gyémánszemmél és egy fekete női emailrozott óra több zsuzsuval. Károsult annak, aki az elveszett tárgyakat a rendőrkapitányságnál átszolgáltatja: jutalmat ad.

— **Dunky fivérek** cs. és kir. udvari fényképészek (főter 9 Juhász ház) levételeket eszközölnek minden második vasárnap és hétfőn legközelebb június hó 26-án és 27-én.

Foulard-selyem

méterjét 60 kettől 3 főt 70 krig. bluzoknak és ruháknak. Bőrmentve és már vámmentesen házhoz szállítatik. Nagy mintaválasztékot azonnal küld.

HENEBERG selyemgyáros Zürich.

SZÍNHÁZ.

** Az „Aranyvirág” folyó hó 12-én másodszer került színre. Az előadást gyors tempóban, szinte rohanva játszották le, amennyiben az egyik főszereplőnek Palásthy Sándornak Budapestre kellett utaznia az „Annuska” másnapi próbájára. Sőt a harmadik felvonásban Palásthy fel sem lépett. Azt, hogy az előadást kivételesen fél nyolckor kezdték — mivel e körülményre külön egyáltalán nem lett felhívva a közönség figyelmé — sokan nem tudták s így későn jöttek. E körülmények a közönség körében elégedetlenséget szültek, a mire a közönségnek — magunk részéről is concedáljuk — alapos és jogos okai voltak.

** „Rákóczy Rodostón.” Ugy látzik, hogy a közönség nem rokonszenvezik már a történelmi tárgyú színművekkel. Félünk azt mondani, hogy tényleg úgy van, mert ha ezt mondanók: abból degenerációra s lehangoltságra szenderült patriotizmusra kellene következtetnünk, ami ép oly fájdalmas következtetés lenne, mint amilyen kétségbeeséjten szomorú lenne maga a tény. Géczy István és Lampert Géza három felvonásos történelmi színművét mutatta be f. hó 13-án a színház: a „Rákóczy Rodostón” c. darabot. Szinte vigasztalanul elszomorító volt a színház képe: üres ház, fád közönség, s mintha a zenekarra is ráült volna az unalom, blazirság nyomasztó merevsége s valami szomorúság szinte észrevétel nélkül lopódzott be a szívünkbe összehasonlítva ennek az előadásnak premier közönségét a f. hó 11-én színrekerült „Aranyvirág” premierjével. Fájó szívvel kellett constatálni, hogy a mai kor: az operettek kora s a bohózatoké. Pedig színészeink összjátékának biztossága talán sohasem érvényesült egy előadásban, mint épen ezen. Sehol sem találtunk dissonanciát; az egyes szereplők alakításai, összjáték, rendezés, dekoratív eszközök mind diadalra igyekeztek segíteni a darabot, mintha a közönség merevsége helyett színészeink olvadtak volna fel a hazafiság, a magyar történelmi tárgyú színművek interpretációjának kultuszában. S a szereplőknek ez a buzgalma szinte vizsgálásául szolgál és pótlása volt a közönség érzéketlen részvétlenségének s tartózkodásának. Nem is emeljük ki az egyes alakítások kiválóságait, de a szereplőknek, a főszerepek alakítóinak éppen úgy, mint a mellékszereplőknek megérdemelt és igaz dícséretet mondunk azért az emínsen összjátékáért, amit ez estén kifejtettek. De nem is lehet a darab teljességének harmóniáját kikezdenünk az egyes alakítások értékelésével.

** Palásthy Sándor vendégszereplése. Palásthy Sándor f. hó 14-én az „Annuska” Balogh Miklós szerepében lépett fel a Nemzeti Színházban. A fellépésről a fővárosi sajtó-

organumok kritikusaiknak javarésze teljes elismeréssel emlékezik meg.

** **Színházi hetiműsor:** Csütörtökön, június 16-án, Palásthy Sándor jutalomjátékául bérletszünetben „Bob herceg” adatik, a jutalmazandóval a címszerepben. Az egyedüli színész Magyarországon, aki ezt a rendesen primadonnák által creált szerepet betanulta és nagy bravúrral meg is játszotta, Palásthy Sándor már annyi élvezetteljes estét szerzett közönségünknek, miszerint remélni merjük, hogy a sok kedves estéért, mit mőkáival szerzett a színházbajárók aprajának-nagyjának, zsufolt házzal jutalmazzzák őt. — **Pénteken,** június 17-én, „Aranyember” Jókai Mór remek nagyhatású színműve bérletben. — **Szombaton,** június 18-án, bérletben a majdnem újdonság számba menő „Fatinica” látványos nagy operett Souppétól. — **Vasárnap,** június 19-én, két előadás. d. u. 3 $\frac{1}{2}$ órákor „Aranyvirág”, a Bob herceg szerzőjének nagy hatású operetteje, mérsékelt helyárrakkal, este 8 órákor, bérletszünetben újdonságul itt először „Doktor kisasszonyok” remek zenéjű operette a Magyar színház folytonosan zsufolt házai előtt adatik. — **Hétfőn,** június 20-án, az operette, személyzet bucsufelléptél e számban utoljára a „Drótostót” nagy operette. — **Kedden,** június 21-én utolsóelőtti előadásul „Ghettó” dráma a Király színház újdonsága bérletszünetben. — **Szerdán,** június 22-én, a drámai személyzet bucsufelléptél utolsó bérletszünetben „Titok” vigjáték. Ezzel az ujhelyi színdény véget ér.

IRODALOM.

Dr. Hám Sándor könyve. Lapunk elhunyt főmunkatársának, Dr. Hám Sándornak kiadatlan hátrahagyott verseit adja ki a közel jövőben Dr. Perényi József főgimn. tanár. A munka jövedelme egy Hám Sándornak állítandó emlékkö költségeire lesz fordítva s így már e cél magában is elegendő, hogy a kötet iránt érdeklődő nagyközönséget a műre való előfizetésre buzdítsa.

Az előfizetési felhívás teljes szövegében a következő: **Előfizetési felhívás.** Jeltelen sirben pihen Hám Sándor dr. az ifjuságnak 1904. május 1-én elhunyt atyai jó tanára, az őszinte jóbarát, a tudós és kitünő társadalmi ember. Tanártársai mindjárt elhunyt után eméikkel akarták megjelölni sirját, de tanítványai, számos jóbarátja és tisztelője szintén ki akarták venni részüket a kegyelet e nemes adójából. Hogy ezt lehetővé tegye a tanári kar, elhatározta, hogy kiadja a költői lelkületű férfinak hátrahagyott és a különféle lapokban már életében megjelent költeményeit. S míg e munkával egyrészt a kónél maradandóbb emléket emel a megboldogultnak, másrészt a begyűlt összegből sirkeret és emléket készített porladozó hamvai fölé. Szellemének ropke sziporkái, lelkének hazafias tüze s a nemes érzelmek egész sokasága találhatók e versekben. Leghűségesebb tükrei egy nemes léleknek ki irodalmi babérokra sohasem vágyva a saját gyönyörűségére írta verseit. A körülbelül 8—10 ivre terjedő, Hám Sándor dr. fényképével és egy facsimilével diszített izléses finom kiállításban megjelenő verskötet csekély 2 koronányi vételára lehetségessé teszi minden tisztelőjének, hogy filléreivel csatlakozzék az emlék felállításához, amelynek aranyos betűi hirdetni fogják, hogy a baráti és tanítványi szeretet emelte azt érdemesnek. A megrendeléseket és előfizetéseket Perényi József dr. főgimnáziumi tanár címére küldjék a megboldogult tisztelői, aki a sajtó alatt levő esinos verskötetet mindjárt a megjelenés után elfogja küldeni. A szives gyűjtők tisztelőpéldányban részesülnek. Sátoraljauj-

hely, 1904. június hó 6-án. Az elhunyt társai és jóbarátai nevében, Perényi József dr. főgimnáziumi tanár.

TANÜGY.

— **Évzáróvizsgák** a sátoraljauj-helyi aut. orth. izraelita hitközségi népiskolában. Június hó 20-án d. e. 8 órákor az I. osztály. Elnök: ifj. Deutsch Simon. 10 órákor a II. osztály. Elnök: Schwarcz Ignác. D. u. 2 órákor a III. osztály. Elnök: Guttmann Salamon. d. u. 4 órákor a IV. osztály. Elnök: Glatstein Mór. 21-én d. u. 2 órákor a V—VI. osztály Elnök: Hazai Sámuel. Június hó 21-én d. u. 4 órákor ének-vizsgával összekötött évzáró-ünnepély.

KÖZGAZDASÁG.

* **A legmegbízhatóbb és legolcsóbb műtrágya beszerzési forrás.** A Zemplénnérmegyei Gazd. Egyesület a következő közlésre kéri fel lapunkat. Az „Omge” az 1904. évre a „Zalatnai kénkovandipar Részvénytársaság” tekintélyes hazai céggel szerződést kötött az ásványi superfoszfát műtrágya szállítására és pedig a 19—20 $\frac{1}{2}$ %-os vízben oldható foszforsavat tartalmazó műtrágyát 48 fillérért, a 16—18%-os 49 fillérért kilogrammszázálekonként bérmentve a megrendelő állomásra. — A szállítási díjat a megrendelő fizeti, mely összeg a számlából annak kifizetésekor levonásba hozatik. — 100 métermázsán alóli megrendelések is teljesítenek, de a teljes kocsiaromány és darab áru küldemények közötti szállítási díjkülömbözetet a vevő tartozik fizetni. Megrendeléseknél a következő adatok bejelentése szükséges: 1. A megrendelő neve 2. lakhelye. 3. Mily cím alatt? u. p. vasut-állomás. Megrendelő műtrágya mennyisége. 5. Mikor szállítandó . . . hó . . . nap. 6. Műtrágya foszfortartalma . . . %-os. 7. Fizetési feltételek (készpénz vagy 6 havi kamatmentes hitelre.) 8. Kelet és aláírás. — Az őszi szükséglet megrendelésének főideje július hó végéig terjed. — Bizalommal kérjük az igen tisztelt gazdaközönséget, hogy superfoszfát műtrágya szükségletét a Zemplénnérmegyei Gazdasági Egyesület közvetítésével a Centralis iroda utján beszerezni sziveskedjék. A Zemplénnérmegyei Gazdasági Egyesület Elnöksége.

TÖRVÉNYSZÉK.

Uj sajtóper a „Zemplén” ellen. Zeller Ignácz sátoraljauj-helyi lakos olyan eselekményt követett el, melyért ellene a kir. járásbírósnál bűnvádi eljárás lett folyamatba téve. Természetesen: mi az esetet annak idején olvasóink tudomására hoztuk s e tény miatt Zeller Ignácz ellenünk nyomtatvány útján elkövetett rágalmazás vétsége miatt sajtóper indított. A vizsgálat elrendelését kérő kérvényét azonban a vizsgálóbíró elutasította azon indokolással, hogy Zeller Ignácz ellen a sátoraljauj-helyi kir. járásbírósnál ezen ügyből kifolyólag tényleg bűnvádi eljárás van folyamatban. A „Zemplén” ellen indított többi sajtóperek sorsára jutott tehát ez a per is, ami előrelátható volt, hiszen nem érheti megtorlás és elítélés azt az ujságot, amely pontos és igaz értesítéseket ad le, ha azok talán egyesekre nézve kedvezőtlenek is. Ennek az ujjabb sajtópernek is ez a megszívlelendő tanulsága.

A SZERKESZTŐSÉG ÜZENETE.

R. I. Kassa. Igéretét köszönettel vettük, a tp.-t megindítottuk. Nem közölhető: Erre, erre (népdal.)

Kiadónalaidonos: Éblert Gyula.

CSICSERI JÓZSEF

cserepkályha készítő Sárospatakon.

Ajánlja krakkói mintára készült CSERÉPKÁLYHÁIT

a legnagyobb választékban.

Megrendeléseket úgy helyben, mint vidéken, minden időszakban pontosan és gyorsan teljesíték, valamint ócska kályhák átrakását a legjutányosabb árak mellett elvállalok.

Kérem a nagyérdemű közönségnek hazafias becses pártfogását.

Hogy cserepkályháim az újkor követelményeinek teljesen megfeleljenek, az alábbi elismerő levelek igazolják:

Alulírott készséggel és a sárospataki ipar fejlődése feletti benső örömmel igazolom, hogy Csicséri József sárospataki cserepkályhamesternek a sárospataki ev. ref. főiskola részére a múlt tél folyamán készített (5 db.) kályhái mind tetszetős formájuk, mind fűtőképességük által köztesben részesülnek és közmegelegedést vívtak ki. A kiváló iparos férnyt a maga zelkes törekvéseben mindenkinek burgón ajánlom.
Sárospatak, 1904. márczius 29.

Radácsy György,
a főiskolai gazd. választm.
elnöke.

Csicséri József sárospataki cserepkályha mester részemre kiállított kályhája, úgy külső formája, mint belső berendezett czugja tekintetében tökéletesen kielégített.
Sárospatak, 1904. márczius 28.

Püza Sándor,
főesperes-lelkész, prépost.

T. Csicséri József kályhamester urnak
Sárospatakon.

Ezennel hivatalosan bizonyítom, hogy az intézetben állított két cserepkályhájával teljesen megvagyunk elégedve. Ugy csinos alakjuk, valamint fűtőképességök egészen kielégítő.

Sárospatak, 1904. márczius hó 29.

Hódinka Ágost,
igazgató-helyettes.

Alulírott igazolom, hogy Csicséri József által az ev. ref. paplakon ez év folyamán felállított kályha teljesen jó.

Anyaga kitűnő, szerkezete megfelel a krakkói hályhákéval. Melegen ajánlom.
Sárospatak, 1904. ápr. 27.

Bálint Dezső,
ev. ref. lelkész.

KATONA BÉLA

OKLEVEELES MÉRNÖK
Sátoraljaujhelyen, műszaki és vállalati

*** mérnöki irodát ***
nyitott.

Irodája foglalkozik: birtok felmérésekkel, térképezésekkel, tagosításokkal, parcellázásokkal és a mérnöki munka körébe tartozó mindennemű tervezésekkel.

Elvállalja: utak, vasutak, hidak és épületek tervezéseit és építését.

Iroda: Kazinczy-utca 507. (Haas-féle épület.)

Tűzifa eladás.

Van szerencsénk a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy a helybeli vasuti állomásnál állandóan kitűnő minőségű **száraz bükkfát** tartunk raktáron és a n. é. közönség kényelmére házhoz szállítunk.

Megrendelések vagy a vasuti állomásnál vagy lakásunkon Palotás-utca 13. számú Szánky-féle házban eszközölhetők.

Eisdörfer és Róth.

Gyakornoknak

felveszek személyes felügyeletem alatt vezetett „REMÉNYHÉZ” címzett gyógyszerármban egy jó házból való 6-8 gimnáziumot végzett ifjút. Kedvező feltételeimet szülőkkkel vagy gyámokkal én tudatom. Tehetséges, tanulni vágyó ifjút óhajtok.

HORVÁTH MÁTYÁS

a Reményhez címzett gyógyszerármban kezelő tulajdonosa Sárospatakon.

Pályázat

a sátoraljaujhelyi villamvilágítási és erőátviteli részvénytársaság által a villamtelep udvarán létesítendő

iroda-épület építésére.

Pályázó vállalkozók felhivatnak, hogy zárt ajánlataikat

folyó hó 19-én déli 12 óráig

a társaság igazgatóságánál beadni sziveskedjenek, ahol a hivatalos órák alatt a terv betekinthező és az építési feltételek meg tudhatók.

A pályázat eredményéről pályázók kiértésítettetni fognak.

Sátoraljaujhely, 1904. junius 14-én.

Id. Meczner Gyula,

elnök.

Hirdetmény.

A t. cz. közönség tudomására hozatik, hogy alulírott intézet földbirtokokra és S.-A.-Ujhelyben lévő házakra 10-50 évig terjedő

Törlesztéses kölcsönöket

eszközöl.

A feltételekre vonatkozó bővebb felvilágosítással szolgál a

S.-A.-Ujhelyi Népbank mint Takarékpénztár.

MÉSZ.

Vállalkozók és építőmestereknek ajánlok I-ső rendű tiszolezi fehér meszet megvételtre, melyet 100 kgként 10 fillérenyi kivételes árrban számítva helyt Tiszolez állomás vasuti kocsiban készpénzfizetés mellett; a szállítási díj Sátoraljaujhely állomásra 100 kgként 59 fillért tesz ki, tehát a mész helyt Sátoraljaujhely állomás 100 kgként 209 fillérbe jön.

A mész teljesen kőmentes és igen szapora.

Továbbá szállítok Cement-kővezet lemezeket burkoláshoz minden nagyságban, valamint hódfarku Cement-fedél-cserepeket is. Megrendeléseket kérek idejekorán hozzám küldeni

SCHÖNFELD LIPÓT,
Pásztó (Heves m.)

Megjelen

kedd, cs

Szerkes

Sátoralja-

Kézirat

Apró hirdet

4 fill., v

Nyilttérben

(-r.)

zása oly

kat és

érdekel.

kilépett

demes, l

sági sze

zunk, m

időszeri

ország

korolnak

A g

kifejlődé

egymaga

jótekon

gunkra.

a szoms

távol A

beleszól

alakulás

ha bősé

bonával.

kesithes

vetyélni

Sőt nag

gabonán

veszteg

gunknak

bonát d

esetben

melés k

emelked

nem ká

zott m

Utóbbi

az arat

bona b

A Z

A „Zempl

Elfa

Jöjj hát

jeckéde

sélek n

Ugy

és And

ha Rüb

szellemé

vagy h

Seherz

erről m

leszünk

mek s

lidérefé

hitegető

mely f

játszad

utól ak

tünk, e

báb ká

ejtí rab

telmes,

ságot ö

Le

édes fia

meske,

bársony

könytel

El

nek ?!

termész